

1 4197

I.

Medel då det fattades kor något.

Om det satte sig fram på kon, var med menades, att livmodern på en dräktig ko gick ut då hon lade sig, skulle man tvätta denna med ljum- igt vatten och sedaⁿ torka med "särkageren", så skulle missförhållandet gå bort.

När ~~en~~ ko^r, särskilt kvigor äro nykalvade händer det ofta, att de äro mycket svullna i juvret och i följd därav ömmar och äro svåra att mjölka. För att avhjälpa detta missförhållande, sade berätterskam, att det ansågs^{vara} synnerligen bra, att tvätta juvret med mjölk och sedaⁿ torka detta med "särkageren", Särskilt bra skulle det vara om kvin- nan, som verkställde behandlingen hade sin menstruation.

II.

En historia om Sjöholm.

Den i annat sammanhang omtalade Sjöholm, var av gammal krigar- släkt. Hans far hade även tjänat kung och fosterland och även han var känd för att kunna lite mera än andra. Det omtalas t. ex. att han kunde stanna hästar på vägen för körande, så att de ej kunde komma ur

Skriv endast på denna sida!

1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Medel då det
fattades kor
något

gå

När en ko är
svullen i juv-
ret.

2!

En historia
om Sjöholm.

fläcken utan fingo bli kvar tills han löste dem.

Berätterskan omtalar något liknande om sonen. En gång då en svagdricksutkörare kom förbi Sjöholms stuga, var denne ej hemma. Det x var på hösten och där var gott om frukt i hans lilla trädgård. Personen, som körde med hästar och för den skull hade tornistrar med sig, var han haft hackelse till hästarna, fyllde en sådan med äpple. När detta hände, kände Sjöholm på sig att allt ej stod rätt till och begav sig därför hem. När han kom hem, stod tjuven där med sina äpplen och kunde ej komma ur fläcken, men när Sjöholm var kommen hem kunde han slå äpplen av tornisten och köra sin väg. Naturligtvis skämdes han och gjorde inte saken om.

III.

Skogssnuvan.

Skogssnuvan brukade ibland visa sig för skogsvandrare. Alla berättelser om denna mystiska skogsinvånare går ut på att hon var mycket vacker och fin när man såg henne framifrån, men bakifrån var hon såsom ett baktråg eller såsom en ihålig trädstam.

De, som råkat ut för henne under vandringar i skogen och bli-

4197

3

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—

vit/
sa förvillade att de ej kunde finna hem igen skulle vända något
plagg de hade på sig, så blev hennes makt bruten och de kunde åter
hitta rätta vägen. -----